

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Csp/145/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116222877
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3116222877.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcov: 1/ G. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan W. republiky, bytom P. XXX, 2/ X. Q., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka Slovenskej republiky, bytom P. XXX proti žalovaným: 1/ Premium Trading s.r.o., so sídlom Karpatské námestie 7770/10A, Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 50 248 791, 2/ SAN & DRUM INVEST s.r.o., so sídlom Dunajská 2304/4, Bratislava - mestská časť Staré Mesto (predtým Kováčska 11, Šamorín), IČO: 47 660 457, 3/ FALBIN s.r.o., so sídlom Gajová 5, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 46 630 449, žalovaní 2/, 3/ právne zastúpení JUDr. Janou Dráčovou, advokátkou so sídlom Čajakova 7, Bratislava, IČO: 31 948 901, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy a iné, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 uzavretá medzi žalobcami 1/, 2/ a Finance4you, a.s., Sekurisova 16, Bratislava, IČO: 43 906 915 je neplatná.
- II. Žalovanému 1/ súd náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovaní 2/, 3/ majú proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou podanou proti pôvodnému žalovanému 1/ B.S.B. CONSULTING s.r.o. a žalovanému 2/ domáhali určenia, že pôvodný žalovaný 1/ nie je oprávnený domáhať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v bezpodielovom vlastníctve žalobcov 1/, 2/, zapísaným na liste vlastníctva číslo XXXX katastrálne územie P. , a to byt č. X na 1. p. bytového domu, vchod 0, súpisné č. XXX, postavený na pozemku CKN parc. č. 3091/5, k.ú. P., obec P., okres I. v podiele 1/1, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 83/430 , spoluvlastnícky podiel na pozemku CKN parc. č. 3091/5, zast. plochy a nádvoria vo výmere 295 m², vo výške 83/430, určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 uzavretej medzi žalobcami 1/, 2/ a Finance4you, a.s., určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 uzavretej medzi žalobcami 1/, 2/ a Finance4you, a.s., určenia absolútnej neplatnosti záložnej zmluvy zo dňa 11.3.2015 uzavretej medzi žalobcami 1/, 2/ a Finance4you, a.s., určenia že výška pohľadávky pôvodného žalovaného 1/ voči žalobcom 1/, 2/ zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 je 0,- eur a uloženie zákazu žalovanému 2/ vykonávať dobrovoľnú dražbu na základe návrhu pôvodného žalovaného 1/ k uvedeným nehnuteľnostiam.

2. V žalobe žalobcovia uviedli, že ako spoludlžníci uzavreli so spoločnosťou Finance4you, a.s. ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im za odplatu 2.221,- Eur bol poskytnutý úver 15.000,- Eur, pričom reálne poskytnuté prostriedky boli v sume 14.644,- Eur, a to na obdobie 8 rokov a celková dlžná suma bola 32.780,- Eur. Zároveň dňa 11.03.2015 žalobcovia 1/ a

2/ ako záložcovia uzavreli so spoločnosťou Finance4you, a.s. ako záložným veriteľom záložnú zmluvu, ktorej predmetom bolo zriadenie záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov 1/ a 2/. Dňa 11.03.2015 bola uzavretá medzi tými istými zmluvnými stranami aj zmluva o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXXXX za odmenu 1.420,- Eur. Listom zo dňa 14.09.2016 doručeným žalobcovi 1/ spoločnosť Finance4you, a.s. oznámila postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.03.2015 uzavretej medzi žalobcom 1/ a spoločnosťou Finance4you, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.09.2016 na postupníka - pôvodného žalovaného 1/. Žalobcom označeným ako G. Q. a X. Q. bolo doručené od JUDr. Dariny Hanáčkovej nedatované oznámenie o postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.09.2016. Listom zo dňa 19.9.2016 oznámil žalovaný 1/ začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Listom zo dňa 19.09.2016, doručeným iba žalobcovi 1/, žalovaný 1/ oznámil výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby v zmysle § 151 Občianskeho zákonníka, pričom toto zákonné ustanovenie sa týka bezpodielového spoluvlastníctva a nie záložného práva. Dňa 22.09.2016 bola žalobcovi 1/ doručená výzva na sprístupnenie nehnuteľností, v ktorej je uvedené, že pôvodný žalovaný 1/ podpísal zmluvu o vykonaní dražby so žalovaným 2/, a tento žiada o sprístupnenie nehnuteľností. Poukázali na to, že konateľ dražobnej spoločnosti - žalovaného 2/ je totožný s konateľom pôvodného žalovaným 1/. Žalobcovia 1/ a 2/ požiadali o odklad obliadky nehnuteľností, ktorá nebola rešpektovaná a konateľ žalovaných 1/, 2/ sa dostavil aj so súdnou znalkyňou Ing. Andreou Bothovou. Žalobcovia uviedli, že ak aj bola uzavretá zmluva o vykonaní dražby, táto je neplatná, pretože neobsahovala predpísané náležitosti podľa zákona o dobrovoľných dražbách (§ 16 ods. 1, ods. 4, ods. 10 zákona o dobrovoľných dražbách) a to najnižšie podanie, ktoré je možné zistiť znaleckým dokazovaním. Z predložených listín je zrejmé, že k ohliadke nehnuteľností malo dôjsť až dňa 11.10.2016, z čoho vyplýva, že najnižšie podanie nemohlo byť ustálené v čase uzavretia zmluvy o vykonaní dražby. Ďalej žalobcovia uviedli, že prednostnému zákonnému záložnému veriteľovi - Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nebolo doručené oznámenie o začatí výkonu záložného práva, čo malo byť podľa ust. § 17 ods. 5 písm. b/ zákona o dobrovoľných dražbách. Poukázali na to, že nie sú štandardným prípadom neplatičov úveru, nakoľko do omeškania so splácaním úveru sa prvýkrát dostali v novembri 2015, t.j. po 8 mesiacoch od podpisu zmluvy, a to sumou 4,- Eur. Prvé štyri splátky uhradili v sume po 356,- Eur, hoci podľa splátkového kalendára tieto boli v sume po 1,- Eur, teda je zrejmé, že žalobcovia platili prvé splátky nad rámec, a to v sume 356 Eur. Do dňa 25.07.2016 mala byť splatená suma 4.632,- Eur a reálne bolo splatených 3.886,- Eur a do omeškania sa dostali žalobcovia v období pred a po Vianociach 2015. Plné splátky nezaplatili v mesiacoch december 2015, január 2016 a február 2016. Úver splácali pravidelne a podľa ústnej dohody pri uzavretí zmluvy mali možnosť splácať aj v nižšej sume splátok, ak by im financie chýbali. Podľa § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2.000 Eur. Žalobcovia sú tohto názoru, že žalovaný 1/ túto hranicu ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva nedodrжал, a proces dražby sa nemal ani začať. Ustanovenie článku IV. záložnej zmluvy o spôsobe speňazenia zálohu považovali žalobcovia za rozporné s § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka ako neprimeranú sankciu. Za neprimerane vysoké sankcie, a neprijateľnú zmluvnú podmienku považovali aj ustanovenie čl. III ods. 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže zosplatenie úveru, príslušenstva, odplaty a zmluvných pokút bolo podmienené omeškaním jednej splátky v plnej výške. V prípade, že by bol postup žalovaného 1/ zákonný, získal by za poskytnutý úver 14.644,- Eur sumu 34.000,- Eur, a teda zisk cca 18.000 Eur za 18 mesiacov. Sankciu za nesplnenie povinnosti žalobcov 1/ a 2/ v postavení záložcov záložnej zmluvy zo dňa 11.03.2015, dojednanie v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX v čl. II Úrok a III. Splatnosť úveru, považovali za neprimerane vysoké vzhľadom k výške úveru a dobe splácania, a poukázali v tomto smere na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia poukázali na svoje postavenie spotrebiteľov a na ochranu, ktorá im má byť poskytovaná. Ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj záložnej zmluvy považovali za rozporné so zásadami poctivého obchodného styku aj s dobrými mravmi, čo spôsobuje ich neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli formulované tak, aby veriteľ získal neúmerne majetkový prospech speňazením nehnuteľností žalobcov, čo je základným dôvodom uzatvárania takýchto zmlúv, v ktorých je spotrebiteľ neúmerne znevýhodňovaný a zaťažovaný, čo je aj tento prípad. Nie je zrejmé, čo konkrétne je zahrnuté v sume celkového dlhu ku dňu 14.09.2016, ktorá bola určená v liste o oznámení o postúpení pohľadávky a oznámení o začatí výkonu záložného práva, ani z čoho pri výpočte dlhu veriteľ vychádzal. Pre žalobcov 1/ a 2/ bolo nezrozumiteľné, komu majú plniť, z dôvodu postúpenia pohľadávky, aká je výška dlhu, ktorú majú uhradiť, a podľa nich sa žalovaný 1/ výkonom záložného práva domáha získania vyššej

sumy, než na akú má právny nárok. V oznámení o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo dňa 19.09.2016 pôvodný žalovaný 1/ uviedol, že nebol uhradený záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015, ale v uvedený deň takú zmluvu žalobcovia 1/ a 2/ neuzavreli. V listinách zaslaných žalobcovi 1/ zo strany veriteľa sa uvádzajú dva rôzne dátumy, ku ktorým mala byť pohľadávka zo zmluvy o úvere postúpená, a to 13.9.2016 a 14.9.2016. Žalovaný 1/ v oznámení spísanom JUDr. Darinou Hanáčkovou uviedol, že strata výhody splátok mala nastať 27.07.2016. Uvedené žalobcovia popreli s tým, že do omeškania sa žalobcovia 1/ a 2/ dostali v novembri 2015 sumou 4,- Eur, v decembri 2015 v sume 356,- Eur, v januári 2016 v sume 356,- Eur, vo februári 2016 v sume 356,- Eur a v marci 2016 v sume 86,- Eur. Od apríla 2016 splácali dlžníci splátky riadne a včas až do 29.09.2016. Nevedeli, na základe čoho pôvodný žalovaný 1/ pristúpil k výkonu záložného práva, keď im pôvodný žalovaný 1/ nedal na vedomie naplnenie podmienok pre zosplatnenie úveru, nežiadal žalobcov 1/ a 2/ o zaplatenie celej pohľadávky a pristúpil k výkonu záložného práva. Žalovaný 1/ nežiadal o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky s tým, že k strate výhody splátok podľa veriteľa malo dôjsť k 27.7.2016, pričom žalobcovia uhradili sumu 360 Eur dňa 25.6.2016 a dňa 25.7.2016 sumu 400 Eur, teda vyššiu sumu, akú požadoval splátkový kalendár pre daný mesiac. Poukázali aj na znenie čl. VII. Zmluvy o úvere, v ktorom je uvedené, že záložným veriteľom je Záložňa CREDITAS, spožitelní družstvo, so sídlom tŕ. Svobody 1194/14, 779 00 Olomouc, Česká republika, čo je v rozpore s textom záložnej zmluvy. Je evidentné, že ide o zmluvný vzor, teda o zmluvu predtlačенú, zmätočnú, ktorá bola podpísaná bez riadneho prečítania a oboznámenia sa s jednotlivými článkami zmluvy, čím boli žalobcovia uvedení do omylu a do zmätočnej situácie komu plniť, kto je veriteľ a kto záložný veriteľ. Podpísanie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu bolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto služby však žalobcovia nepožadovali, neprejavili o ne záujem. V čl. II bod 2 zmluvy o poskytovaní domáceho servisu sa uvádzajú služby ohodnotenie nehnuteľností, vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu, zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním, upozornenie klienta v prípade nesplácania podľa dohodnutého splátkového kalendára. Veriteľ mal teda podľa tejto zmluvy upozorniť klientov v prípade nesplácania podľa dohodnutého splátkového kalendára, čo však neurobil a namiesto toho postúpil pohľadávku pôvodnému žalovanému 1/, ktorý začal ihneď s výkonom záložného práva a to v čase, kedy žalobcovia splácali nad rámec splátkového kalendára. Za tieto služby majú žalobcovia uhradiť odplatu v sume 1.420 Eur, pričom za poskytnutie úveru majú žalobcovia zaplatiť sumu 2.221 Eur, o čom nemali žalobcovia až do návštevy advokáta vedomosť. Poukázali na to, že reálne poskytnutie predmetu zmluvy sa nikdy neuskutočnilo, keď im bola namiesto sumy 15.000,- Eur poukázaná na účet suma 14.643,- Eur. K zmluvám nebolo priložené plnomocenstvo od Q., predsedu predstavenstva veriteľa pre tretiu osobu, ktorá za ňu podpísala zmluvy. Aj preto považujú žalobcovia zmluvu o úvere, záložnú zmluvu a zmluvu o poskytnutí domáceho servisu za absolútne neplatné právne úkony. Odcitovali ust. čl. 21 ods. 3 Ústavy SR a vzhľadom na ústavné právo žalobcov na obydlie s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považujú žalobu za plne dôvodnú. Pôvodný žalovaný 1/ sa domáha uspokojenia vyššej sumy, než na ktorú má právny nárok, a teda nie je možné vykonať záložné právo v rozsahu, v akom pôvodný žalovaný 1/ uvádzal v oznámení o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Žalobcovia dodali, že uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 16Csp 79/2016 zo dňa 11.11.2016 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorého prvým výrokom bolo pôvodnému žalovanému 1/ zakázané realizovať výkon záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcov 1/ a 2, druhým výrokom bolo žalovanému 2/ zakázané vykonávať úkony vedúce k výkonu záložného práva predajom nehnuteľností žalobcov 1/ a 2/, tretím výrokom bola žalobcom 1/ a 2/ uložená povinnosť podať žalobu na Okresnom súde Trenčín proti žalovanému 1/ o určení, že žalovaný 1/ nie je oprávnený domáhať výkonu záložného práva do 30 dní od doručenia tohto uznesenia, vo zvyšku bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Keďže povinnosť podať žalobu vo veci samej bola uložená len proti pôvodnému žalovanému 1/, a nie aj voči žalovanému 2/, možno predpokladať, že došlo k naplneniu ustanovenia § 336 CSP a teda existuje predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov pokiaľ ide o druhý výrok neodkladného opatrenia.

3. Pôvodný žalovaný 1/ a žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 19.1.2017 považovali žalobu za nedôvodnú. Uviedli, že pôvodný žalovaný 1/ odkúpil pohľadávku od pôvodného veriteľa Finance4you, a s., a to zročný dlh žalovaných voči pôvodnému veriteľovi vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 a spolu s postúpením pohľadávky na neho prešli práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o záložnom práve zo dňa 11.3.2015. Po preštudovaní podkladov považoval uzavreté zmluvy za platné, nakoľko úrok 12,96% ročne a ani ročná percentuálna miera nákladov 23,90% sa mu nejavili pri bezúčelovom úvere ako neprijateľné. Sankcie majú mať odstrašujúcu funkciu, takže

ich primeranosť vyhodnotil ako akceptovateľnú. Oznámenie o postúpení pohľadávky žalobcovia síce namietajú, ale sami preukázali, že o ňom boli upovedomení. Chyba v mene pri písaní, pokiaľ sa k adresátovi listina dostane nerobí tento úkon neplatným. To, že spolu s pohľadávkou prechádza na nadobúdateľa aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené vyplýva z § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Samostatne preto nie je potrebné oznamovať prechod práva vo vzťahu k záložnej zmluve, ale postačuje oznámenie o postúpení pohľadávky. Pokiaľ oznámenie o postúpení pohľadávky nie je perfektné, zákon s tým nespája neplatnosť postúpenia ani zánik dlhu. Pre úplnosť treba dodať, že ide o zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2016, kedy ju podpísala druhá zmluvná strana. Žalovaný 1/ zároveň uviedol, že medzičasom došlo k postúpeniu uvedenej pohľadávky na spoločnosť Falbin, s.r.o., o čom oboznámil aj žalobcov. Ďalej žalovaní uviedli, že žiaden zo žalovaných nie je právnym nástupcom Finance4you a.s. zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, uzavretej medzi žalobcami a spoločnosťou Finance4you, a.s. Z tejto zmluvy, ktorú predložili žalobcovia, článku III. Bod 1. vyplýva, že dôjde pri poskytnutí úveru k započítaniu odmeny podľa tejto zmluvy a úver bude krátený o sumu 355 Eur, ako prvú splátku odmeny. Ďalšie tri splátky vo výške 355 Eur mali nasledovať v nasledujúcich mesiacoch. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere mali žalobcovia hradiť v týchto prvých mesiacoch splátku vo výške 1 Euro. Takto to vyhodnotil aj právny predchodca žalovaného v 1. rade, ktorý na splatenie úveru v prvých 4 mesačných splátkach zaúčtoval 1 Euro mesačne. Žalovaní sa k samotnej zmluve a plneniu podľa nej vyjadriť nevedia a považujú žalobu v tejto časti za zmätočnú. Tvrdenia žalobcov o splácaní úveru vo vyššej sume, ako bolo dohodnuté v prvých mesiacoch splácania sa nezakladá na pravde. Žalobcovia totiž hradili odplatu za zmluvu o poskytnutí domáceho servisu, ktorú aj splatili podľa dohody. V tom istom čase na splátku úveru uhradili mesačne podľa dohody 1 Euro. Preto plnenie, ktoré pôvodnému veriteľovi žalobcovia poskytli bolo u neho vedené na tieto dve osobitné zmluvy a platby boli rozčlenené, preto nie je možné celé ich plnenie započítať do plnenia splátky spotrebiteľského úveru. Do omeškania sa tak žalobcovia dostali oveľa skôr, ako uvádzajú a nešlo ani o tak nízke sumy ako tvrdia. V článku III bod 1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere je strata výhody splátok výslovne upravená a zosplatnenie celého dlhu s príslušenstvom je výslovne uvedené v bode 2. toho istého článku. Námetka žalobcov, že k strate výhody splátok môže prísť podľa § 565 Občianskeho zákonníka je vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bez právneho významu, keďže v tomto prípade ide práve o skutočnosť, že právo môže byť uplatnené až po troch mesiacoch po nesplnení povinnosti. Všetky povinnosti v rámci zákona dôležité pre zosplatnenie celej sumy boli splnené. Stratu výhody splátok a s tým súvisiace zosplatnenie celého zostatku úveru nie je možné podľa názoru žalovaných považovať za sankciu v právnom slova zmysle a tak nemôže byť neprijateľnou podmienkou zmluvy. Ide o obvyklý postup bežný a známy na našom území a to nielen pri úveroch, ale aj pri splácaní zameškaného výživného a pod. Žalobcovia teda zavádzajú súd tvrdením, že v skutočnosti im bol poskytnutý úver namiesto dohodnutých 15.000 Eur len 14.644 Eur a zisk mal byť 18.000 Eur. Neberú do úvahy, že podľa pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mali uhradiť pri jeho riadnom splácaní podstatne nižšiu sumu a k jej navýšeniu došlo v dôsledku sankcií za porušenie dohodnutých podmienok. Obrana žalobcov ohľadom ústnej dohody je právne zavádzajúca, lebo zo zákona 129/2010 Z.z. nepochybne jednoznačne vyplýva písomná forma zmluvy ako povinná a preto aj všetky zmeny a doplnky musia mať § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomnú formu. Žalovaní majú za to, že zmluvy sú v plnom rozsahu platné. Trend, keď časť spotrebiteľov využívala akýkoľvek drobný odklon pri výklade práv spotrebiteľov v neprospech poskytovateľov služieb na skoro absolútnu ochranu spotrebiteľa bol zvrátený rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016, ktorým rozsudkom boli vykladané relevantné ustanovenia smernice č. 2008/48 o zmluvách s spotrebiteľskom úvere. V predmetných zmluvách sa nenachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva obsahovala všetky predpísané náležitosti, sankcie za nedodržanie podmienok mali jasne a nezameniteľne formulované pravidlá, a žalobcovia boli v plnom rozsahu spôsobilí na právne úkony. Zmluvy, ktoré žalobcovia napádajú nevykazujú vady, ktoré by ich robili absolútne neplatnými. Pri postúpení pohľadávky bolo postupované s náležitou odbornou starostlivosťou. Neznalosť zákona nikoho neospravedlňuje. Žalobcovia mali dostatok času pred podpisom zmluvou oboznámiť sa so zmluvou prečítať si ju. Určite im v tom poskytovateľ úveru nebránil. Okrem toho mali možnosť aj v ďalšej lehote od zmluvy odstúpiť. Tieto tvrdenia preto považujú žalovaní tiež za zavádzajúce. Pokiaľ bol v zmluve nesprávne uvedený záložný veriteľ, došlo ku chybe v písaní, ktorá nerobí neplatnou celú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Neplatný je len bod 2. článku VII., voči čomu žalovaní nenamietajú. Zmluva o záložnom práve však už takýto nedostatok neobsahuje, je platná a zrozumiteľná a žalobcovia presne vedeli, kto je záložným veriteľom a čo zakladajú. To, že žalobcovia neuviedli ťarchu, ktorej sa teraz domáhajú nemôže byť na škodu ani veriteľa, ani jeho právneho nástupcu a z tohto titulu sa neplatnosti ani nemôžu domáhať. Čo sa týka osoby, ktorá zmluvy za pôvodného veriteľa podpisovala, k tomu sa žalovaní vyjadriť nevedia, majú za to, že ide o podpisy oprávnených osôb, konkrétne JUDr.

Alexandry Pindrochovej, predsedníčky predstavenstva. Vo vzťahu ústavnej ochrany obydlia v prípade nakladania s ním oprávnenými osobami nemožno konštatovať porušenie tejto zásady, preto tento dôvod tiež neobstojí. Žalovaní majú za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná a v prípade bodu VII.2., ktorý je neplatný neexistuje naliehavý právny záujem na tomto určení z dôvodu riadnej špecifikácie záložného veriteľa v zmluve o záložnom práve. Zo všetkých uvedených dôvodov pôvodný žalovaný 1/ a žalovaný 2/ navrhli, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

4. Písomným podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.5.2017, žalobcovia 1/, 2/ oznámili súdu, že pôvodný žalovaný 1/ bol dňa 28.02.2017 vymazaný z obchodného registra a má právneho nástupcu Premium Trading, s.r.o., a vzhľadom na uvedené žiadali, aby do konania na miesto žalovaného 1/ vstúpil subjekt, na ktorý boli práva a povinnosti pôvodného žalovaného 1/ prevedené, t.j. spoločnosť Premium Trading, s.r.o.. Žalobcovia 1/, 2/ ďalej uviedli, že pôvodný žalovaný 1/ ešte pred svojim výmazom z obchodného registra postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť FALBIN s.r.o., a navrhli, aby súd pripustil vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaných, a to spoločnosť FALBIN s.r.o.. V nadväznosti na žalobcami navrhovanú zmenu účastníkov konania, sa žalobcovia 1/, 2/ zároveň domáhali zmeny žaloby v tom smere, aby súd určil, že žalovaný v prvom rade Premium Trading s.r.o. nie je oprávnený domáhať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.03.2015 uzatvorená medzi žalobcami 1/, 2/ a spoločnosťou Finance4you, a.s., ktorá bola postúpená na pôvodného žalovaného 1/ Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2016, a následne postúpená na žalovaného 3/ FALBIN s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.12.2016 je absolútne neplatná, aby súd určil, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.03.2015 uzatvorená medzi žalobcami 1/, 2/ a spoločnosťou Finance4you, a.s., ktorá bola postúpená na pôvodného žalovaného 1/ Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2016, a následne postúpená na žalovaného 3/ FALBIN s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.12.2016 je absolútne neplatná, aby súd určil, že záložná zmluva zo dňa 11.03.2015 uzatvorená medzi žalobcami 1/, 2/ v právnom postavení záložcov a spoločnosťou Finance4you, a.s., ktoré záložné právo bolo postúpené na pôvodného žalovaného 1/ Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2016, a následne postúpené na žalovaného 3/ FALBIN s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.12.2016 je absolútne neplatná, aby súd určil, že skutočná výška pohľadávky žalovaného 1/ voči žalobcom 1/, 2/ vyplývajúca zo zabezpečenia záväzku voči žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.03.2015 uzatvorená medzi žalobcami 1/, 2/ a spoločnosťou Finance4you, a.s., ktorá bola postúpená na pôvodného žalovaného 1/ Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2016, a následne postúpená na žalovaného 3/ FALBIN s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.12.2016 je 0 Eur, z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.03.2015, ako aj z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.09.2016, aby súd uložil žalovanému 2/ zákaz vykonávať dobrovoľnú dražbu na základe návrhu pôvodného žalovaného 1/ k uvedeným nehnuteľnostiam. Súd týmto procesným návrhom žalobcov uznesením č.k. 19Csp/145/2016-85 zo dňa 14.6.2017 vyhovel, teda pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného 1/ v dôsledku jeho zlúčenia so spol. Premium Trading, s.r.o., pripustil do konania spol. FALBIN s.r.o. ako žalovaného 3/ a pripustil navrhnutú zmenu žaloby.

5. Súd po vykonanom dokazovaní výsluchom žalobcov 1/, 2/, konateľa žalovaného 2/, žalovaného 3/, oboznámením uznesenia Okresného súdu Trenčín 16Csp 79/2016-59 zo dňa 11.11.2016, dokladov o úhradách, výpisov z obchodného registra ohľadom Finance4you, a.s., žalovaných 1/ až 3/, čiastočného výpisu z LV č. XXXX k.ú. P., protokolu o vykonaní súdnoznaleckej obhliadky, oznámenia o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo dňa 19.9.2016, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2016, výzvy na sprístupnenie nehnuteľnosti zo dňa 22.9.2016, oznámenia o postúpení pohľadávky a oznámenia o začatí výkonu záložného práva, zmluvy o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015, záložnej zmluvy zo dňa 11.3.2015, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015, splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX, podania žalobcov zo dňa 19.1.2017, vyjadrenia pôvodného žalovaného 1/ a žalovaného 2/ zo dňa 19.1.2017, podania žalovaných zo dňa 22.3.2017, doplnenia podania žalobcov zo dňa 24.4.2017, podania žalobcov zo dňa 31.5.2017, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2016, vyjadrenia žalovaných 2/, 3/ zo dňa 23.6.2017, podania Finance4you a.s. zo dňa 12.9.2018, vyjadrenia žalovaných 2/, 3/ zo dňa 20.9.2018, zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.12.2016, vyjadrenia Finance4you zo dňa 27.9.2018, obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 16Csp/79/2016, vyjadrenia žalovaných 2/, 3/ zo dňa 7.12.2018, žiadosti o poskytnutie úveru a čestného prehlásenia, predžalobné upomienky zo

dňa 4.3.2016 s poštovým podacím hárkom a potvrdením, oznámení o strate výhody splátok zo dňa 6.9.2016 s poštovým podacím hárkom, potvrdenia o vklade v hotovosti zo dňa 14.9.2016, oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2016 s poštovými podacími lístkami, rozhodnutia Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor č. X 116/2016-4 zo dňa 19.12.2018 vyhlásil dňa 18.1.2019 rozsudok, ktorým žalobu výrokmi I. až VI. v celom rozsahu zamietol, výrokom VII. žalovaným 2/, 3/ priznal proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania, výrokom VIII. žalovanému 1/ nepriznal náhradu trov konania. Požadované určovací výroky súd zamietol z dôvodu ich procesnej neprípustnosti okrem výroku o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde možnosť podania takejto žaloby vyplýva z osobitného predpisu a žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že nezistil dôvody pre neplatnosť zmluvy.

6. Žalobcovia odvolaním napadali rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd zamietol žalobu o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 uzavretá medzi žalobcami 1/, 2/ a Finance4you, a.s., Sekurisova 16, Bratislava, IČO: 43 906 915 je neplatná a vo výroku IV., ktorým súd zamietol žalobu o určenie, že záložná zmluva zo dňa 11.3.2015 uzavretá medzi žalobcami 1/, 2/ a Finance4you, a.s., Sekurisova 16, Bratislava, IČO: 43 906 915 je neplatná.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., V., VI. nebol napadnutý odvolaním, a preto v týchto výrokoch rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2019.

8. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 27Co 107/2019-258 zo dňa 26.5.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku IV. potvrdil, a v rozsahu výroku II. a vo výrokoch o náhrade trov konania zrušil, vec vrátil v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v zmysle § 137 písm. d/ CSP nie je daná procesná prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti záložnej zmluvy a preto žaloba bola v tejto časti správne zamietnutá. Odvolací súd nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 23,90% a predstavujúca celkovú odplatu za spotrebiteľský úver neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle príslušných právnych predpisov. Pre posúdenie správnosti dojednanej odplaty a jej súladu s právom je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúca skutočná výška RPMN, a nie výška RPMN uvedená v zmluve, keďže tento údaj v zmluve nemusí byť správny. Súd prvej inštancie však výpočet skutočnej výšky RPMN nevykonal. Takýto výpočet nie je spomentý ani v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a ani sa nenachádza v spise vo forme dôkazu. Výpočet možno vykonať na základe internetových kalkulačiek. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vykonať výpočet skutočnej RPMN daného úveru a svoje zistenie vyhodnotiť vo svetle aplikovaného rozhodného práva a znovu na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť o uplatnenom nároku a náhrade trov konania pred súdmi oboch inštancií. Súd prvej inštancie sa vysporiada so všetkými námietkami produkovanými stranami a tiež uvedenými v odvolaní.

9. Za účelom rozhodnutia o zostávajúcom nároku žalobcov, t.j. o žalobe o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a za účelom splnenia pokynu odvolacieho súdu súd prvej inštancie doplnil dokazovanie oboznámením odvolania žalobcov zo dňa 8.4.2019, príloh tohto odvolania, vyjadrenia žalovaných 2/ a 3/ zo dňa 2.5.2018, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27Co 107/2019-258 zo dňa 26.5.2020, podania žalobcov zo dňa 28.10.2020, výzvy na sprístupnenie nehnuteľností zo dňa 26.10.2020, výpočtov RPMN z internetovej kalkulačky, stanoviska Národnej banky Slovenska (ďalej aj „NBS“) k RPMN zo dňa 3.11.2020, odvolania žalovaných 2/, 3/ zo dňa 12.11.2020, zmluvy o vykonaní dražby zo dňa 23.10.2020, podanie žalobcov zo dňa 6.12.2020, rozpisu príjmov a výdavkov žalobcov, rozhodnutia Sociálnej poisťovne Ústredie zo dňa 3.11.2020, odborného posudku o invalidite zo dňa 28.9.2020, vyjadrenie žalovaných 2/ a 3/ zo dňa 29.1.2021, rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej aj „SOI“) zo dňa 6.11.2012, žiadosti žalobcov o poskytnutie úveru a čestného prehlásenia žalobcov zo dňa 4.3.2015, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co 73/2019 zo dňa 19.9.2019, podania žalobcov zo dňa 10.2.2021, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.3.2015, výpisov z obchodného registra SR ohľadom žalovaných 1/ až 3/.

10. Vec bola podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prejednaná a rozhodnutá na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného 1/, ktorý bol riadne a včas predvolaný z adresy jeho sídla podľa obchodného registra podľa § 106 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom predvolanie sa vrátilo súdu ako neprevzaté, a považuje sa za doručené podľa § 111 ods. 3 CSP; žalovaný 1/ neprítomnosť neospravedlnil, nežiadal odročiť pojednávanie.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 11.03.2015 medzi spoločnosťou Finance4you, a.s., so sídlom Sekurisova 16, Bratislava, IČO 43 906 915 ako veriteľom a žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalobcom 1/ a 2/ úver vo výške 15.000,- Eur. V čl. I bod 2 zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že v prípade ak v lehote od podpisu zmluvy do vyplatenia úveru v zmysle tohto článku bude existovať splatná pohľadávka zo strany veriteľa, bude táto pohľadávka započítaná s pohľadávkou dlžníka, spoludlžníka voči veriteľovi na vyplatení úveru. Zmluvné strany sa dohodli, že na zápočte týchto pohľadávok, a to tak, že veriteľ vyplatí bezhotovostným prevodom klientovi dohodnutú výšku úveru zníženú o tieto pohľadávky. Podľa článku II označenom úrok a odplata zmluvy o úvere sa dlžníci zaviazali za poskytnutý úver zaplatiť zmluvne dohodnutý úrok 12,96 % ročne z istiny a dohodnutú celkovú odplatu vo výške 2.221,- Eur, pričom úrok a odplata sú splatné mesačne a po ich uhradení je taktiež istina splatná mesačne. RPMN úveru je 23,90 %, priemerná RPMN je 12,31 %, odplata je 14,81 % za rok. V článku III bod 1. zmluvy o úvere sa žalobcovia zaviazali uhradiť veriteľovi celkovo 32.780,- Eur s tým, že prvé 4 mesačné splátky sú vo výške 1,- Eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 91 mesačných splátkach po 356 Eur a 96. splátka po 380,- Eur. Prvá splátka bude vyplatená ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia potom vždy k 25. dňu v mesiaci počínajúc mesiacom apríl 2015 až do úplného zaplatenia dlžnej čiastky pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia jednej splátky v plnej výške a najneskôr do troch mesiacov odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v splátkovom kalendári. Zmluvné strany sa dohodli, že z mesačných splátok bude najskôr hradený úrok a odplata a až následne istina a to všetko podľa splátkového kalendára, ktorý obsahuje výšku, počet a termíny splátok a je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Konečnou splatnosťou úveru sa rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi v zmysle splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. V bode 2. článku III sa zmluvné strany dohodli, že neuhradením jednej splátky v plnej výške alebo v termíne bodu 1 tohto článku má za následok zosplatenie úveru, čím sa stáva splatný celý dlh vrátane príslušenstva, odplaty, zmluvných pokút v zmysle článku IV tejto zmluvy. Podľa čl. V zmluvy o úvere je záväzok zo zmluvy zaistený záložným právom k nehnuteľnostiam, a to bytu č. X nachádzajúcemu sa na 1. podlaží bytového domu vo vchode 0, súp. č. XXX, postavenom na pozemku CKN parc. č. 3091/5, k.ú. P., v podiele X/X, podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 83/430 a spoluvlastníckemu podielu na pozemku CKN parc. č. 3091/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 295 m² vo výške 83/430, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. P., vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ v podiele 1/1. V článku VII. bod 2 zmluvy o úvere je uvedené, že pohľadávka vyplývajúca z tejto zmluvy je založená v prospech záložného veriteľa - Záložňa CREDITAS, spožitelní družstvo, IČO: 634 92 555, sídlo: Olomouc, tř. Svobody 1194/12, PSČ 779 00.

12. Dňa 11.03.2015 uzavrela spoločnosť Finance4you, a.s. ako poskytovateľ so žalobcami 1/ a 2/ ako klientmi zmluvu o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom tejto zmluvy bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere. Službami, ktoré boli predmetom servisu boli najmä ohodnotenie nehnuteľnosti, vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu, zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním, upozornenie klienta na prípadné nesplácanie úveru. Klienti sa zaviazali za poskytnuté služby zaplatiť odmenu v celkovej výške 1.420,- Eur splatnej v štyroch splátkach po 355,- Eur s tým, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia k 25. dňu každého nasledujúceho mesiaca s účinnosťou od apríla 2015. Na výslovnú žiadosť klienta sa zmluvné strany dohodli, že pohľadávka klienta voči poskytovateľovi na vyplatení úveru bude započítaná s pohľadávkou poskytovateľa voči klientovi na zaplatenie prvej splátky odmeny, a to tak, že poskytovateľ vyplatí bezhotovostným prevodom klientovi dohodnutú výšku úveru v zmysle zmluvy o úvere zníženú o prvú splátku odmeny.

13. Z výpisu obrátov na účte žalobcu 1/ č. účtu W vyplýva, že na tento účet bola dňa 16.3.2015 pripísaná suma 14.644 Eur od spoločnosti Finance4you, a.s. ako vyplatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX. Z výpisu obrátov na tomto účte žalobcu 1/ vyplýva, že na účet W ktorý je v predmetných zmluvách uvedený ako účet spoločnosti Finance4you, a.s., bola poukázaná dňa 21.04.2015 sumu 356,- Eur, dňa 24.05.2015 sumu 356,- Eur, dňa 24.06.2015 sumu 356,- Eur, dňa 26.07.2015 sumu 356,- Eur, dňa 17.08.2015 sumu 356,- Eur. Z potvrdení o vklade hotovosti na účet vyplýva, že na účet W bola vložená dňa 19.03.2016 suma 270,- Eur, dňa 23.04.2016 suma 360,- Eur, dňa 26.05.2016 suma 360,- Eur, dňa 20.06.2016 suma 360,- Eur, dňa 20.07.2016 suma 400,- Eur, dňa 20.09.2016 suma 380,- Eur.

14. Žalobcovia v podaní zo dňa 28.10.2020 uviedli, že zisťovaním pomocou internetovej kalkulačky na Portáli finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR (<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulackv/kalkulacka-rpmn>) žalobcovia dospeli k záveru, že predmetná spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bezpoplatková, pretože v čl. II. ods. 2 zmluvy o úvere je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) k § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase podpisu zmluvy, uvedená nesprávna výška RPMN (23,90%) v neprospech spotrebiteľa a podľa § 9 ods. 2 písm. i) , § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. v zmluve o úvere je uvedená nesprávna výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru v neprospech spotrebiteľa. Ďalej uviedli, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.3.2015 (ďalej len "Vedľajšia zmluva") je akcesorická zmluva (teda viazaná na hlavnú zmluvu, bez ktorej nemá žiadny reálny význam) a slúži iba pre zneprehľadnenie situácie a uvedenie spotrebiteľa do omylu. Žalobcovia uviedli aj kontrolný výpočet RPMN , pri ktorom vychádzali z celkového počtu splátok 96 a prepočítanej priemernej výšky mesačnej splátky 341,46 Eur, bez zahrnutia dodatočných nákladov, a v takomto prípade vyšla RPMN 24,83%. Do druhého kontrolného výpočtu RPMN žalobcovia zahrnuli dodatočné náklady v zmysle vedľajšej zmluvy, a to 4 splátky v celkovej výške 1.420 Eur a výsledná výška RPMN predstavovala 28,93%. Žalobcovia z opatrnosti prepočítali aj výšku správnosti úrokovej sadzby poskytnutého úveru, ktorá bola v čl. II ods. 1 zmluvy o úvere uvedená vo výške 12,96 %, a vyšlo im, že konečná suma úveru nemala byť pri tejto úrokovej miere matematicky vo výške 32.780,- Eur, ako uvádza zmluva, ale iba vo výške 24.169,92 Eur, z čoho logicky vyplýva, že buď si veriteľ bezdôvodne a skryto navýšil zisk/odmenu o 8.610,08 Eur alebo bola nesprávne uvedená úroková sadzba. Pri druhom kontrolnom prepočte výšky úrokovej sadzby navýšenej o náklady vedľajšej zmluvy konečná suma úveru nemala byť pri tejto úrokovej miere matematicky vo výške 32.780,- Eur, ako uvádza zmluva, ale iba vo výške 26.458,56 Eur, z čoho logicky vyplýva, že aj v prípade výpočtu v prospech veriteľa si tento buď bezdôvodne a skryto navýšil zisk/odmenu najmenej o 6.321,44 Eur alebo bola takisto nesprávne uvedená úroková sadzba. V podaní zo dňa 6.12.2020 navrhli žalobcovia protistrane zmierné vyriešenie, ktoré by sa týkalo nevrátenej časti istiny úveru v sume 10.734 Eur so zákonným príslušenstvom, ktoré by žalobcovia splácali v splátkach po 200 Eur mesačne až do zaplatenia a veriteľ by bezodkladne vymazal záložné právo na nehnuteľnosti, v ktorej žalobcovia bývajú. V podaní zo dňa 10.2.2021 žalobcovia uviedli, že stanovisko NBS potvrdzuje ich podozrenie, že RPMN v predmetnej spotrebiteľskej zmluve bola vyčíslená nesprávne. Dodali, že v súvislosti s uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy o úvere neuzatvorili žalobcovia žiadne poistenie. V súvislosti so zriaďovaním záložného práva na byt žalobcom nevznikli žiadne náklady.

15. Žalovaní 2/, 3/ v podaní zo dňa 29.1.2021 trvali na zamietnutí žaloby. Uviedli, že platne je preukázaná tak platnosť zmluvy o domácom servise, ako aj platnosť záložnej zmluvy. Na základe záverov z rozhodnutia krajského súdu zostáva nezodpovedaná otázka správnosti riešenia RPMN a s ňou súvisiaca platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo stanoviska NBS vyplýva, že RPMN vo výške uvedenej v úverovej zmluve je vypočítané správne, pokiaľ do RPMN nemajú byť započítané náklady súvisiace so zmluvou o domácom servise. Pokiaľ by došlo k posúdeniu Zmluvy o domácom servise ako zmluvy, ktorá bola podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy a náklady s ňou spojené by mali byť započítané do rámca úveru, potom by RPMN bolo vypočítané v neprospech žalobcov. Ide však o právnu otázku, ktorú musí vyriešiť súd. Žalovaní majú za to, že zmluva o domácom servise nie je zmluvou, ktorá mala ovplyvniť RPMN vypočítané a deklarované v zmluve o spotrebiteľskom úvere. O tom, že v danom prípade nebolo poskytnutie úveru podmienené uzavretím aj zmluvy o domácom servise svedčí predložená žiadosť o poskytnutie úveru, z ktorej je zrejmé, že úver nie je podmienený uzavretím zmluvy o domácom servise, ale táto zmluva je žiadateľovi ponúkaná len ako doplnková a to bez podmienok. Poukázali na závery Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá vo svojom rozhodnutí v konaní P/0390/01/2012 uviedla: „Nakoľko poskytnutie domáceho servisu je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzavretie nie je podmienkou získania úveru a v dôsledku toho sa teda náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, na základe čoho ani nevstupujú do výpočtu RPMN, dospel orgán k záveru, že v danom prípade nie je možné objektívne vyvodiť zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 5 ods. 1 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Pôvodný veriteľ pri použití zásady legitímneho očakávania tak aj v prípade žalobcov v tomto procese vychádzal zo záverov inšpekcie, ktorá už uvedený postup preverila. Obdobne aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 13Co/31/2013, vo vzťahu k platnosti zmluvy o domácom servise konštatoval, že sa jedná o službu spočívajúcu v nadštandardnej starostlivosti o klienta, čiže v starostlivosti nad rámec povinností ustanovených v zmluve o úvere, pričom navrhovateľa dobrovoľne uzatvorili predmetné zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, nespochybnili, že sa so zmluvami mali možnosť vopred oboznámiť a na znak súhlasu s ich obsahom tieto zmluvy

podpísali. Uzatvorenie zmlúv o poskytovaní domáceho servisu je tak výrazom zmluvnej voľnosti, kedy bolo na zvážení účastníkov, či uzatvoria predmetné zmluvy alebo nie. Ďalej žalovaní uviedli, že v službe domáceho servisu boli zahrnuté nad rámec úverového vzťahu poskytnuté služby vypracovania dokumentácie k úverovému prípadu a katastrálneho konania v rovine vypracovania a podania návrhu na vklad záložného práva, úhrady správneho poplatku ako aj komunikácie s klientami telefonicky aj písomnej forme po zistení nesplácania úveru s hľadaním možných riešení a to aj nad rámec platnej legislatívy. Nemožno túto službu preto spájať so základnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a nemôže tak mať ani určujúci vplyv na výšku RPMN. Úroková sadzba vyjadrená v zmluve ako fixné percento na ročnom základe zodpovedá zákonným požiadavkám na poskytnutie spotrebiteľského úveru a ani jej výška sa vzhľadom na riziko nad rámec poskytovaných úverov bankami nevymyká bežným výškam a nedá sa považovať za úžernícku. Sankčné úroky odrážajú mieru rizika a tiež nie je možné ich výšku dojednaná považovať za protizákonnú ani za v rozpore s dobrými mravmi a to aj vzhľadom na známe riziká poskytovania takýchto úverov. Z uvedených dôvodov majú žalovaní za to, že neexistujú také okolnosti, ktoré by opodstatňovali posúdenie zmluvného vzťahu medzi žalobcami a veriteľom ako protizákonné, zákon obchádzajúce, alebo v rozpore s dobrými mravmi. V posudzovanej veci nie je preukázané ani poškodzovanie spotrebiteľa. Žalobcovia ako spotrebiteľia sa snažia v rozpore so zákonom a aj s dobrými mravmi dosiahnuť pre seba neoprávnené výhody. Vyplýva to tak z celého konania, ako aj z ich podania, kde navrhujú zmier, ktorý nepokrýva ani základnú úrokovú mieru určenú pre akékoľvek civilné konania. Práve oni majú záujem o dosiahnutie bezúročnej pôžičky a to ešte so splatnosťou po dlhú dobu bez akceptácie akýchkoľvek nákladov s ňou spojených. Požičanú sumu stvorili a doposiaľ z nej neuhradili prevažnú mieru, pričom veriteľ aj jeho právny nástupca už po viac rokov boli s týmto úverom v strate.

16. Žalobkyňa 2/ na pojednávaní navrhla možnosť splácať úver v splátkach po 300 Eur; žalobcom so splácaním pomôže ich dcéra. Žalobcovia sa riadili radami ich predchádzajúceho advokáta, ktorý im povedal, že nemajú splácať úver, kým toto súdne konanie neskončí.

17. Právna zástupkyňa žalovaných 2/, 3/ na pojednávaní uviedla, že žalovaní 2/, 3/ považujú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platnú. Jej súčasťou nebola zmluva o domácom servise. Poukázala na to, že žalobcovia v priebehu celého konania neuhradili žiadnu splátku úveru.

18. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

22. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobcovia ako dlžníci a Finance4you, a.s. ako veriteľ uzavreli dňa 11.3.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok veriteľa poskytnúť žalobcom ako dlžníkom bezúčelový úver v dojednanej sume, a záväzok žalobcov vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednanou odplatom, úrokom. Skutočnosť, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod nemá vplyv na to, že ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobcovia obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpísom podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť. Žalobcom poskytol úver veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti, ako vyplýva z výpisu z obchodného registra a žalobcovia pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľia, čo je zrejmé aj z ich označenia v zmluvách menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, a z toho, že podľa ich vyjadrení použili úver na výdavky do domácnosti, a na rekonštrukciu bytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobcom bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak strana žalovaných netvrdila, a ani nepreukazovala s tým, že aj v texte zmluvy je uvedené, že bola uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. V konaní bolo z oznámenia o postúpení pohľadávky vyhotoveného pôvodným veriteľom Finance4you, a.s. zo dňa 14.9.2016 adresovaného žalobcovi 1/ preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2016 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 11.3.2015 medzi žalobcami a pôvodným veriteľom na postupníka spol. B.S.B Consulting s.r.o., ktorý mal tiež v zmysle zápisu v obchodnom registri oprávnenie poskytovať úvery. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere zo dňa 11.3.2015 spolu so záložným právom na postupníka spol. B.S.B Consulting s.r.o. vyplýva aj z vyjadrenia Finance4you, a.s. zo dňa 27.9.2018, v ktorom tento pôvodný veriteľ upresnil, že predmetom postúpenia neboli práva zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, keďže v čase postúpenia pohľadávky zo zmluvy o úvere bola pohľadávka zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v plnej výške uhradená. Z predžalobných upomienok zo dňa 4.3.2016, oznámenia o strate výhody splátok zo dňa 6.9.2016 bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky bol predmetný úver predčasne zosplatnený ku dňu 26.7.2016. Skutočnosť, že oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2016 bolo doručené iba žalobcovi 1/, a nie aj žalobkyni 2/, nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Oznámenie má význam v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka len v tom smere, že do oznámenia postúpenia dlžníkovi, sa dlžník môže zbaviť svojho záväzku plnením pôvodnému veriteľovi. Chyba v označení priezviska žalobcu 1/, žalobkyne 2/, a v čísle zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ďalšom oznámení o postúpení pohľadávky, vyhotovenom JUDr. Darinou Hanáčkovou, advokátkou nemá za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky, keďže do dispozičnej sféry dlžníka sa dostalo oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2016, ktoré bolo vyhotovené pôvodným veriteľom a z tohto oznámenia je jasné, že pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola postúpená z pôvodného veriteľa na postupníka. Iné dôvody, pre ktoré by mala byť zmluva o postúpení pohľadávok neplatná neboli zo strany žalobcov tvrdené. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Súd považoval preto zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 14.9.2016 za platnú. Z výpisov z obchodného registra ohľadom žalovaného 1/ a ohľadom B.S.B Consulting s.r.o. preukázané tvrdenie žalobcov, že B.S.B Consulting s.r.o. zanikla výmazom z obchodného registra dňa 28.2.2017 v dôsledku zlúčenia so žalovaným 1/. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.12.2016 bolo preukázané, že spoločnosť B.S.B Consulting s.r.o. pred jej zánikom postúpila celú neuhradenú pohľadávku z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.3.2015 spoločnosti Falbin s.r.o., teda žalovanému 3/, a to spolu s právami vyplývajúcimi zo zabezpečenia pohľadávky, ako je to výslovne uvedené v čl. 3 ods. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky. Pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda neprešla v dôsledku zlúčenia na žalovaného 1/ ako univerzálneho právneho nástupcu spoločnosti B.S.B Consulting s.r.o.. V zmysle § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza na postupníka aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Práva spojené s postúpenou pohľadávkou sú najmä práva zo zabezpečenia

záväzkov, napr. právo zo záložnej zmluvy, práva z dohody o zrážkach zo mzdy, a iné. K rovnakému záveru v obdobnej právnej veci dospel Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co 4/2014 zo dňa 12.2.2014. Práva a povinnosti zo zmluvy o úvere vrátane práv s pohľadávkou spojenými, t.j. aj práva vyplývajúce zo zabezpečenia záväzkov prešli teda na postupníka, t.j. žalovaného 3/, ktorý sa stal dlžníkovým veriteľom ako aj záložným veriteľom. Aj táto druhá zmluva o postúpení pohľadávky je platná a je bez právneho významu, že postupník a postupca sú majetkovo a personálne prepojení osobou konateľa.

24. Po odvolacom konaní predmetom konania ostala žaloba žalobcov, ktorou žiadajú určiť právnu skutočnosť. Medzi právne skutočnosti patrí určenie platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu. Od 1.7.2016 je účinný CSP, ktorý v ustanovení § 137 písm. d/ CSP žalobu o určenie právnej skutočnosti pripúšťa len vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade tento druh žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva (a tým je splnená podmienka procesnej prípustnosti žaloby) priamo z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 279/2017 Z.z. (čl. XII bod 39) účinného od 1.1.2018, v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. S účinnosťou od 1.1.2018 je teda predmetná určovacia žaloba (možnosť jej podania) zakotvená priamo v osobitnom predpise. Ku dňu vyhlásenia rozsudku už bolo účinné dané zákonné ustanovenie, a súd ho musel zohľadniť pri posudzovaní procesnej prípustnosti tejto určovacej žaloby. Aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 27Co 107/2019-258 zo dňa 26.5.2020 skonštatoval danosť procesnej prípustnosti takejto určovacej žaloby.

25. Súd vykonal dokazovanie v zmysle pokynov odvolacieho súdu. Súd oslovil NBS, odbor ochrany finančných spotrebiteľov, ktorá je organom dohľadu nad finančným trhom, dohliada aj na ochranu práv finančných spotrebiteľov (§ 1 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom) a má odbornú spôsobilosť na overenie správnosti výpočtu a výšky RPMN v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. NBS, odbor ochrany finančných spotrebiteľov po oboznámení sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a so zmluvou o domácom servise, ktoré boli uzavreté medzi žalobcami ako dlžníkmi a Finance4you, a.s. ako veriteľom doručila súdu stanovisko k RPMN zo dňa 3.11.2020. V ňom uviedla že pri výpočte RPMN postupovala podľa § 19, prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., uviedla za použitia akých predpokladov vypočítala RPMN. Z jej stanoviska vyplynulo, že RPMN je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere správne vo výške 23,90% v prípade, že sa do jej výpočtu nezahrnú náklady za služby podľa zmluvy o domácom servise, t.j. štyri mesačné splátky po 355,- Eur splatné k 25. dňu v mesiacu s účinnosťou od apríla 2015. Ak sa však RPMN vypočíta aj po zohľadnení týchto nákladov za služby podľa zmluvy o domácom servise, správna výška RPMN podľa výpočtu NBS predstavuje 27,85%. Posúdenie skutočnosti, či náklady na doplnkovú službu poskytovanú na základe zmluvy o domácom servise spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov na úver v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. je v kompetencii príslušného súdu. Pokiaľ NBS uvádzala, že nebola predložená ďalšia zmluvná dokumentácia (poistná zmluva k nehnuteľnostiam, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, zmluva o záložnom práve, návrh na vklad záložného práva), v ktorých mohli byť uvedené ďalšie údaje majúce vplyv na výpočet RPMN, súd k tomu uvádza, že podľa štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.3.2015 v 3. časti boli žalobcovia povinní poistiť nehnuteľnosť - predmet záložného práva, a poistné plnenie vinkulovať v prospech veriteľa, avšak výber poistného produktu bol v kompetencii žalobcov, tieto náklady nie sú veriteľovi známe, a z toho dôvodu ani nemohli byť zahrnuté v RPMN, pretože v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. sa do celkových nákladov započítavajú len také, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a sú veriteľovi známe. Podľa štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere 3. časť pre získanie spotrebiteľského úveru žalobcovia neboli povinní okrem poistnej zmluvy uzavrieť ďalšiu zmluvu o doplnkovej službe. Žalobcovia neboli povinní uhradiť náklady spojené s ocenením bytu a vkladom záložného práva do katastra nehnuteľností. NBS mala teda v dispozícii všetku relevantnú zmluvnú dokumentáciu.

26. Z listín obsiahnutých v spise vyplýva, že žalobcovia podpísali so spol. Finance4you, a.s. v jeden deň tri zmluvy, okrem úverovej zmluvy aj záložnú zmluvu na ich byt a zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že podmienkou poskytnutia úveru bolo uzavretie záložnej zmluvy na byt žalobcov, ktorú skutočnosť žalovaní nespochybňovali. Záložná zmluva a zmluva o poskytovaní domáceho servisu súvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bola

hlavná služba, a to poskytnutie úveru. Žalovaní 2/, 3/ tvrdili, že uzavretie aj zmluvy o domácom servise nebolo podmienkou poskytnutia úveru, čo podľa nich je preukázané jednak z toho, že zmluvy boli uzavreté ako samostatné zmluvy a z toho, že z obsahu zmluvných dokumentov (žiadosť o úver) nevyplýva, žeby sa pre uzavretie zmluvy o úvere od záujemcov o úver vyžadovalo uzavretie aj zmluvy o domácom servise. Súd k tomu uvádza, že skutočnosť, že podmieňovanie poskytnutia úveru uzavretím aj zmluvy o domácom servise nevyplýva z obsahu zmluvy o úvere, ani zo žiadosti o úver, a ani zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.3.2015 neznamena, že v čase uzavretia zmluvy o úvere dodávateľ nevyžadoval od žalobcov uzavretie aj ďalšej doplnkovej zmluvy, v danom prípade zmluvy o domácom servise. Jedná sa o otázku skutkovú, kedy súd musí skúmať okolnosti, za ktorých boli zmluvy uzavreté so žalobcami, ktorí mali postavenie spotrebiteľov a vstupovali do zmluvného vzťahu ako slabšia zmluvná strana, na rozdiel od dodávateľa, ktorý ako podnikateľ má skúsenosti v poskytovaní úverov a vyžaduje sa od neho odborná starostlivosť vo vzťahu k spotrebiteľom. Z výsluchu žalobcov bolo preukázané, že zástupcovia spol. Finance4you a.s. žalobcov najprv v byte navštívili za tým účelom, aby ich byt, ktorý mal byť predmetom zálohu na zabezpečenie pohľadávky z úveru ohliadli a vypísali im žiadosť o úver, ktorú podpísali žalobcovia. Návrh zmluvy o úvere, záložnej zmluvy a zmluvy o domácom servise zástupcovia dodávateľa doniesli žalobcom až na nasledujúce stretnutie v reštaurácii Eden v Drietome dňa 11.3.2015. Všetky tri zmluvy súčasne predložili žalobcom na podpis. Žalobca 1/ uvádzal, že mu vadilo, že zástupcovia spol. Finance4you a.s. im nevytvorili dostatok času na prečítanie si celých zmlúv. Žalobkyňa 2/ potvrdila, že zástupcovia dodávateľa žalobcom pred podpisom zmlúv obsah týchto ústne oznámili a zistila, že keď si doma zmluvy prečítala tak ich o obsahu zmlúv neklamali. Zhodne žalobcovia uviedli, že zástupcovia spol. Finance4you a.s. im povedali, že sa ponáhľajú, pretože majú iných klientov a takto na nich tlačili, aby zmluvy podpísali. Žalobkyňa 2/ uviedla, že na tomto stretnutí zástupcovia spol. Finance4you a.s. žalobcom prezentovali, že podmienkou poskytnutia úveru je, aby žalobcovia podpísali aj zmluvu o domácom servise. Podľa zhodných vyjadrení žalobcov nemali žalobcovia záujem o služby podľa tejto zmluvy o domácom servise. Tieto tvrdenia uvádzali žalobcovia konzistentne už v žalobe, teda od začiatku konania. Žalobcovia všetky tri predložené zmluvy vrátane zmluvy o domácom servise na stretnutí dňa 11.3.2015 podpísali z dôvodu, že peniaze z úveru potrebovali na vykrytie výdavkov v domácnosti. Žalovaní 2/, 3/ nenavrhli vykonať dôkaz, ktorým by vyvrátili žalobcami tvrdené okolnosti, za akých boli zmluvy žalobcami dňa 11.3.2015 podpísané. Výpovede žalobcov sa v podstatných častiach zhodovali. Súd preto uveril, že k podpisaniu zmlúv žalobcami došlo za okolností ako ich uviedli žalobcovia v rámci ich výsluchov a dospel k záveru, že žalobcovia museli uzavrieť zmluvu o domácom servise, aby im bol poskytnutý úver od spol. Finance4you a.s., hoci v zmluvnej dokumentácii nie je poskytnutie úveru podmieňované uzavretím zmluvy o domácom servise. Súd nebral do úvahy závery Slovenskej obchodnej inšpekcie z rozhodnutia v konaní P/0390/01/2012, a závery Krajského súdu v Banskej bystrici v uznesení sp. zn. 43Co 73/2019 zo dňa 19.9.2019, na ktoré poukázali žalovaní, a podľa ktorých je zmluva o poskytovaní domáceho servisu samostatnou zmluvou, ktorú uzavreli spotrebiteľia dobrovoľne, pričom predtým sa so zmluvou oboznámili, a uzavretie tejto zmluvy nebolo podmienkou získania úveru. Konajúci súd nie je týmito právnymi závermi viazaný, pričom na základe vykonaného dokazovania v tejto veci mal súd za preukázané, že vzhľadom na okolnosti podpísania všetkých troch zmlúv žalobcami bolo v posudzovanom prípade uzavretie zmluvy o úvere podmienené uzavretím aj zmluvy o domácom servise. V zmluve o domácom servise sa veriteľ zaviazal žalobcom poskytovať služby, najmä ohodnotenie nehnuteľností, vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu, zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním, vrátane úhrady poplatku za katastrálne konanie, upozornenie klienta na prípadné nesplácanie úveru a žalobcovia zaviazali uhradiť veriteľovi odmenu za tieto služby v sume 1.420 Eur. Odmena zahŕňa v sebe okrem iného aj náklady na poplatok za vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, o ktorého výške musel mať veriteľ vopred vedomosť, keďže jeho výška vyplýva z právneho predpisu. Uzavretie úverovej zmluvy bolo pritom podmienené uzavretím záložnej zmluvy.

27. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti mal veriteľ celú odmenu v sume 1.420 Eur podľa zmluvy o domácom servise zahrnúť do celkových nákladov na úver v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. a aj do výpočtu RPMN, no nespravil tak. Po zohľadnení nákladov tejto doplnkovej služby skutočná výška RPMN podľa výpočtu NBS bola 27,85%. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN uvedená v nesprávnej nižšej výške.

28. Súd znova preskúmal, či dojednaná odplata za úver (zmluvný úrok, odplata a ostatné náklady spojené so spotrebiteľským úverom) presahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého odplata

pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Ministerstvo financií SR v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zverejnilo dňa 31.12.2014 priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov bánk pre daný typ úveru (spotrebiteľské úvery so zabezpečením vo výške viac ako 6500 Eur so zmluvnou platnosťou od 5 do 10 rokov) v sadzbe 12,31%. Dvojnásobok tejto priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov predstavuje 24,62%, a keďže skutočná výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola 27,85%, je zrejmé, že RPMN v tejto výške prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle príslušných právnych predpisov.

29. V zmluve o úvere je uvedená odplata v sadzbe 14,81% za rok. Pokiaľ tento údaj má predstavovať civilnoprávnu odplatu podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je nepochybne nesprávny. Civilnoprávna odplata v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nemôže byť totiž nižšia než RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., keďže odplata zahŕňa úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

30. Z dôvodu, že dojednaná odplata za úver prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty (v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), je zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v celom rozsahu absolútne neplatná. Dispozícia právnej normy zakotvenej v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je vymedzená zákazom, konkrétne použitím slov „nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu,“ z čoho vyplýva, že ak odplata podľa zmluvy prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, je zmluva v rozpore s týmto zákazom v zákonom ustanovení, čo má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Odplata za úver patrí medzi podstatné náležitosti úverovej zmluvy a túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Neplatnosť tejto podstatnej náležitosti sa tak vzťahuje na celú zmluvu o úvere. K rovnakému záveru, v zmysle ktorého porušením ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a súvisiacich ustanovení nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. bude založená absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku dospela aj odborná literatúra (napr. komentár C.H. Beck k Občianskemu zákonníku, 2. vydanie 2019, str. 567). Súd dodáva, že ustanovenie § 11 ods. 1 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. vložené až zákonom č. 438/2015 Z.z. účinným od 23.12.2015, teda po uzavretí predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto toto ustanovenie nemožno použiť na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

31. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná v celom rozsahu.

32. Iné dôvody, na základe ktorých by podľa tvrdení žalobcov mala byť zmluva o úvere v celom rozsahu absolútne neplatná súd nezistil. Žalobcovia boli v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobilí na právne úkony; opak nebol žiadnou zo strán tvrdený. V časti označenia zmluvných strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že veriteľ Finance4you, a.s. bol pri uzatváraní a podpise zmluvy zastúpený pani Q. na základe splnomocnenia zo dňa 21.5.2014. Z vyjadrenia Finance4you, a.s. zo dňa 12.9.2018 bolo preukázané, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrela za veriteľa Finance4you, a.s. pani Q. E. na základe splnomocnenia udeleného JUDr. Alexandrou Pindochovou, predsedom predstavenstva tohto veriteľa. Podľa predloženého výpisu z obchodného registra predsedom predstavenstva menovanej spoločnosti bola od 24.1.2013 ako aj ku dnu uzavretia zmluvy o úvere JUDr. Alexandra Pindochová a bola oprávnená konať za spoločnosť samostatne. Menovaná obchodná spoločnosť bola oprávnená v zmysle § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnomocniť tretiu osobu na zastúpenie pri tomto právnom úkone. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že Finance4you, a.s. bol oprávnený poskytovať úvery a pôžičky z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Zmluvu o úvere uzavreli obe zmluvné strany slobodne a vážne, žalobcov podľa ich vyjadrenia nikto k uzatváraní

zmluvy o úvere nenútil, prejavili slobodnú vôľu o poskytnutie úveru v dohodnutej výške a zaviazali sa úver splácať za dohodnutých podmienok. Predmetná zmluva o úvere spĺňa podmienku určitosti a zrozumiteľnosti, keďže z jej obsahu jasne vyplýva, v akej výške sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcom ako dlžníkom peňažné prostriedky a sú v nej uvedené aj úrok a iné náklady, ktoré sa zaviazali dlžníci zaplatiť veriteľovi, podmienky splácania úveru. Zmluva o úvere tak obsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Keďže poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky bolo možné podľa § 499 Obchodného zákonníka dojednať odplatu, ktorá bola v zmluve o úvere dohodnutá vo výške 2.221 Eur. Súd nezistil, žeby zmluva bola v rozpore s dobrými mravmi, a z toho dôvodu neplatná. Pokiaľ zmluva o úvere obsahuje úpravu, v zmysle ktorej sa splátky započítavajú najprv na úroky, odplatu a až následne na istinu, takéto zmluvné ustanovenie je v rozpore s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a je preto neplatné, no neplatnosť tejto časti zmluvy možno oddeliť od jej zvyšného obsahu, pričom započítavanie splátok sa v takomto prípade riadi ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený záver platí obdobne aj v prípade zmluvných sankcií upravených v čl. IV zmluvy o úvere, podľa ktorého boli žalobcovia povinní v prípade omeškania s úhradou splátok zaplatiť okrem úroku z omeškania aj zmluvnú pokutu vo výške 0,2% z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania. Ani prípadné vyhodnotenie tejto zmluvnej podmienky ako neprijateľnej v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka by nemalo za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere, keďže ustanovenie o zmluvnej pokute nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, a v tejto časti je toto zmluvné ustanovenie oddeliteľné od ostatného obsahu zmluvy. Súd nemal zato, žeby dojednaný úrok vo výške 12,96% ročne a odplata vo výške 2.221 Eur boli neprimerane vysoké, žeby boli zmluvné ustanovenia o týchto nárokoch v rozpore s dobrými mravmi. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v marci 2015 s dobou splatnosti nad 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 11,81 % ročne. Ide o prevýšenie len o 1,15%. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve viacnásobne neprevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase. Dohodnutá odplata teda nezavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, neporušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Dojednanie o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v zmluve o úvere nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Možnosť zakotviť toto oprávnenie aj do spotrebiteľskej zmluvy vyplýva z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Nejedná sa ani o sankciu v zmysle zmluvnej pokuty ako uvádzali žalobcovia, pretože pri predčasnom zosplatnení úveru pre nesplácanie splátok úveru, nevzniká žalobcom ako spotrebiteľom povinnosť na nové plnenie, len sa mení obsah záväzku, dlžníci strácajú výhodu splátok a sú povinní uhradiť celý úver na požiadanie veriteľa. Pokiaľ žalobcovia namietali, že toto právo veriteľa je viazané na omeškanie s úhradou čo i len jednej splátky úveru, súd poukazuje na to, že v čl. III bod 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere je právo veriteľa žiadať predčasné splatenie úveru podmienené uplynutím doby omeškania s úhradou jednej splátky predstavujúcej tri mesiace odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v splátkovom kalendári. Uvedená zmluvná úprava korešponduje s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je veriteľ oprávnený žiadať predčasné splatenie celého úveru po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením jednej splátky. Z listín bolo preukázané, že pôvodný veriteľ vyzýval žalobcov na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť využitia práva predčasne zosplatniť úver a napokon úver predčasne zosplatnil ku dňu 27.7.2016, o čom zaslal žalobcom poštou písomné oznámenia. Pokiaľ je v čl. VII zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené, že záložným veriteľom je Creditas, spotrebné družstvo, ide podľa vyjadrenia žalovanej strany o chybu v písaní, keďže z obsahu samotnej záložnej zmluvy zo dňa 11.3.2015 bolo preukázané, že v nej bol uvedený správny názov záložného veriteľa Finance4you, a.s.. Žalobcami namietaná skutočnosť, že im nebol vyplatený úver vo výške 15.000 Eur, ale na účet im boli vyplatené peňažné prostriedky len vo výške 14.644 Eur nevedie automaticky k záveru o neplatnosti úverovej zmluvy. V zmluve o domácom servise a v zmluve o úvere si totiž zmluvné strany dohodli, že prvá splátka odplaty za služby podľa tejto zmluvy v sume 355 Eur a prvá splátka úveru v sume 1 Eur bude uhradená v deň výplaty úveru, teda prvé splátky sa mali započítavať s nárokom žalobcov na výplatu úveru v tejto sume 356 Eur. Jedná sa o dohodu o započítaní, ktorá ak má všetky náležitosti v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka je platným právnym úkonom. Uvedený fakt mohol mať vplyv na správnosť výpočtu RPMN, a za určitých predpokladov (ak by bola RPMN uvedená na neprospech spotrebiteľa) by mohol viesť v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovia však nežiadali určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ale sa domáhali iného nároku, a to určenia neplatnosti zmluvy o úvere, a súd absolútnu neplatnosť zmluvy

o úvere aj zistil, a preto je nadbytočné skúmať, či sú naplnené predpoklady ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. pre vyhodnotenie spotrebiteľského úveru ako úveru bez úroku a bez poplatkov.

33. Súd nevykonal dokazovania vyžiadanim nájomnej zmluvy na predmetný byt od žalobcov, v zmysle návrhu žalovaných, pretože tento dôkaz nebol potrebný pre rozhodnutie o uplatnených žalobných nárokoch, a jeho vykonanie by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 257 CSP Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Žalobcovia sa domáhali vydania 6 určovacích výrokov. Boli úspešní iba v jednom zo šiestich, teda v rozsahu 1/6 (16,66%). Úspech žalovaných predstavuje 5/6 (83,33%). Po odpočítaní úspechu žalobcov od úspechu žalovaných pri zohľadnení zásady úspechu vzniklo prevažne úspešným žalovaným podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP právo na náhradu trov konania v rozsahu 66,67%. Vzhľadom k tomu, že od doby, kedy súd prvej inštancie vyhlásil prvý rozsudok došlo na strane žalobcov k zmene v ich príjmových pomeroch, súd preskúmal, či je možné použiť v danej veci ustanovenie § 257 CSP. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, a konajúci súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Z odborného posudku o invalidite vypracovaného posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne zo dňa 28.9.2020 bolo preukázané, že žalobca 1/ utrpel dňa 27.4.2019 úraz hlavy, a bola mu priznaná invalidita s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 65%. Pred úrazom pracoval v robotníckych profesiách a podľa jeho vyjadrenia na pojednávaní dosahoval mesačný zárobok 600 Eur až 700 Eur v čistom, a teraz nemôže vykonávať práce s nadmernou fyzickou záťažou. Rozhodnutím Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 3.11.2020 bol žalobcovi 1/ priznaný od 25.4.2020 invalidný dôchodok v sume 392,40 Eur. Žalobkyňa 2/ dosahuje zo zamestnania zárobok 800 Eur mesačne. Žalobcovia bývajú v byte, ktorý je stále zaťažený záložným právom v prospech žalovaného 3/. V spoločnej domácnosti žijú s otcom žalobkyne, ktorý poberá dôchodok vo výške 600 Eur mesačne. Žalobcovia vyčísľili svoje mesačné výdavky nasledovne: 103,21 Eur SIPO za byt, splátky úveru SLSP, a.s. v sume 270 Eur, splátky úveru Poštovej banke, a.s. v sume 255 Eur, náklady na lieky v sume 20 Eur, poplatky za telefóny v sume 100 Eur, platba Spoločenstvu vlastníkov bytov v sume 30 Eur, a polročne hradia za vodu 20 Eur a 40 Eur. Okrem bytu, v ktorom bývajú nevlastnia iný majetok väčšej hodnoty, vlastnia osobné motorové vozidlo zn. Škoda rok výroby 2004. Žalobcovia nemajú žiadne úspory na účte, pretože usparené peniaze museli použiť na vykrytie bežných nákladov rodiny v čase, keď žalobca nemal príjem zo zamestnania, pretože bol po úraze a poberal len nemocenský príspevok. Právna zástupkyňa žalovaných 2/, 3/ s možnosťou úplného alebo čiastočného nepriznania náhrady trov konania nesúhlasila, pričom poukázala na to, že žalobcovia žijú v spoločnej domácnosti s otcom, tvrdené výdavky na telefón sú nereálne. Žalobcovia vysvetlili, že ide o náklady na telefón pre troch členov domácnosti, čo súd nepovažuje za neprimerané náklady. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaných 2/, 3/ uvádzala, že žalovaní navrhovali právnemu zástupcovi žalobcom dohodu, na základe ktorej by sa žalobcovia zaviazali zaplatiť žalovanému 3/ pohľadávku vo výške 29.000 Eur, teda sumu, za ktorú pohľadávku kúpil, a žalobcovia to odmietli, nejde podľa názoru súdu o okolnosť, ktorá by mala byť pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnená, keďže žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti úverovej zmluvy a pre prípad úspechu v konaní by boli povinní vrátiť veriteľovi nižšiu sumu než 29.000 Eur, a to titulom bezdôvodného obohatenia len neuhradenú istinu úveru, ktorý mal byť poskytnutý vo výške 15.000 Eur (v skutočnosti bol na účet žalobcov vyplatený len vo výške 14.644 Eur) spolu so zákonným úrokom z omeškania. Na tvrdenie právnej zástupkyne žalovaných 2/, 3/ o tom, že žalobcovia počas súdneho konania neuhradili žiadnu splátku úveru reagovali žalobcovia tvrdením, že im ich právny zástupca poradil neplatiť, kým nebude toto konanie skončené. K tomu súd uvádza, že žalobcovia môžu priebežne splácať

neuhradenú časť istiny úveru žalovanému 3/, a to aj predtým ako nadobudne rozsudok právoplatnosť. Súd zohľadnil aj výšku trov konania, keďže ku dňu vypracovania vyčíslenia trov konania 2.5.2019 trovy konania a právneho zastúpenia žalovaných 2/, 3/ boli vyčíslené na čiastku 5.839,27 Eur. S prihliadnutím na pomery na strane žalobcov, keď v priebehu konania došlo na strane žalobcu k trvalému poklesu príjmu z dôvodu úrazu, dospel súd k záveru, že je na mieste výnimočne podľa § 257 CSP nepriznať prevažne úspešnými žalovaným 2/, 3/ náhradu trov konania v rozsahu podľa výsledku konania. Žalovaným 2/, 3/ by patrila náhrada trov konania v rozsahu 66,67%, no súd im túto priznal len v rozsahu 50%. Zo strany žalovaných 2/, 3/ neboli tvrdené ani dokazované skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že čiastočným nepriznaním náhrady trov konania v tomto rozsahu by boli ohrozené majetkové pomery žalovaných 2/, 3/. Z výpisov z obchodného registra vyplýva, že žalovaní sú spoločnosťami s ručením obmedzeným, žalovaný 2/ podniká od roku 2014, žalovaný 3/ podniká od roku 2012. Čiastočné nepriznanie náhrady trov konania v uvedenom rozsahu nemôže byť pre žalovaných likvidačné. Pre žalobcov by však priznanie náhrady trov konania v rozsahu 66,67% mohlo viesť k ohrozeniu uspokojenia ich základných životných potrieb vzhľadom na ich aktuálne majetkové, príjmové, výdavkové pomery. Preto súd výrokom III. priznal žalovaným 2/, 3/ vo vzťahu k žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 50%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

39. Pretože zo spisu nevyplýva, žeby žalovanému 1/ vznikli trovy konania, súd výrokom II. žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.